

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt = 8 korona, félre 2 frt = 4 korona,
negyedévre 1 frt = 2 korona.
Egyes szám ára 10 kr. = 20 fillér.

Felelős szerkesztő:

WITTINGER ANTA L.

Kiadó és laptulajdonos:

FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reclamációk a kiadótulajdonoshoz. Feigl Gyula nyomdáshoz (városkör 81) intézendők. Nyitlter sora 40 fr. — Hirdetések nagyság szerint.

Csak akarnunk kell!

A mióta városunk polgármestere távol mászton járt s az ügyek vezetése Szonják Hugó városi tisztügyész kezében volt letéve, kis városunkban sok minden történt, a mire eddig nem igen gondoltak s a minek elvégzésére beláthatatlan idők multával került volna csak a sor.

Tiszta dolog eszerint, hogy a vezetéshez szükségképen éles szem, ügyes ész, tapintatos kéz és csak parányi erély kívánatos s meggy akkor minden, még a lehetetlennek képzelt dolgot is nyélbe ütök. Csak körül kell tekintenünk, hogy lássuk, mi minden nyert az utóbbi időben kedvező megoldást. Hogy csak a főbbeket említsük: csatornáknak egész kis hálózat készült, a trágyalé és szennyviznek az utcákra való kifolyásának hárt szabtak, utakat javítottak, az erdőkezelésben az eddigi slendrián mód helyébe üdvös intézkedéseket léptettek és — a mit első helyen kellett volna fölemlitenünk — az ügykezelésben az egész vonalon kiváló rendet és gyorsaságot észlelhettünk.

Hát ez oly frappans eredmény, a melyre csak dicsérő szót lehet hangoztatni és gratulálni annak, a ki előidézte. De gratulálni lehet annak a városnak is, mely maradiságában rászorul egy kis javításra, csakély haladásra, hogy el ne üljön a posványban, a melyre a különböző körülmények és befolyások egy idő óta terelték.

Most már csak azon kell lennünk, arra kell törekedniök az arra hivatottnak, hogy a meg-

kezdett munka üdvös folytatást nyerjen és így legalább egyben mozdítsa elő a város egészséges fejlődését: a rendben és köztisztaságban. Ez legyen legnagyobb büszkeségünk, erre fektessük a jövőben megalkotandó intézményeinknek alapját s akkor jól legtuk fel megoldandó feladatunkat. A főgimnázium tervezett létesítése főleg e szerencsés viszonyainkban gyökeredzik s ezekben fog fejlődni ha más szerencsétlen akadályok nem merülnek fel. A turista-ügy kedvező alakulása is ebben leli létfeltételét és városunkra való kedvező fejlődését. Egy szóval: jövő egzisztenciánk egész mibenléte a város természeti fekvésében, közegészségi és köztisztasági viszonyaiban keresendő és ezekben lesz feltalálható.

Ha a szerencsés viszonyokat, a melyek részben a természet adományai, de másrészt a saját akaratönrönkön nyugosznak, okosan fogjuk kiaknázni, nem kell félnünk, a jövő biztosítva van a számunkra.

Alaptalan vádak a kiállítás ellen.

Az eszeréves országos kiállításról mesterségesen terjesztik bizonyos oldalról a rossz híreket, hogy elriaszak vele a közönséget.

Kivált néhány (bécsi) lap, melyek a kiállító hirdetéseibe veletl bízodalomban csalatkoztak, de olyanok is, melyek tendenciával hirdetik, hogy minden a mi magyar, az rossz, mindenféle tücsköt-bogarat összeirtak a kiállítási drágaságról.

Eleinte mosolyogva néztük a merész rágalmakat, de azután szomoruan tapasztaltuk, hogy mások is felülnek e tendenciózus hirtetéseknek, sőt magyar újságíró is akadt, a ki vállalkozott arra a herosztratazi munkára,

hogy mert a fel adag pájlit nem kapta oly olcsón a kiállítás területén, mint rendszer városi lebujában, gyilkos cikkekkel ront neki a kiállításnak és minden ezzel összefüggő sikernek.

Ez szomorú, de így van.

A rövidlátók és tapasztalatlanokkal hiába áll porbe az ember. A kik még soha láttak kiállítást, azok panaszkodnak legjobban a drágaság ellen. Pedig sem a 85-iki, sem semmiféle külföldi vagy csak vidéki kiállítás sem volt, melyekben az árak aránylag mérsékeltbék lettek volna, mint a mostani kiállításon.

Igaz, van egy drágább étlappal bíró francia vendéglő is, de ezt czólatatosan létesítette az igazgató, mert számolnia kellett azzal a közönséggel, mely a városban is a legdrágább vendéglőket látogatja s melyet nem lehet a közönséges kocsmákba kényszeríteni. E miatt legkevésbé van jussa azoknak panaszkodni, a kik olcsón akarnak étkezni, mert ezek számára van elég hely és választék a kiállítás területén. Igazán édekes dolog, hogy ebben a tekintetben a szegény emberek kelnek védelmére a gazdagoknak.

(Zárjel között érdemes fölemlíteni, hogy a bécsi színházi kiállításon volt a Noál- és Patard-főle francia vendéglő, melynek árai négyszer akkorák voltak, mint a mi francia vendéglőnké. És igen sok szegény ember, a ki Budapestről Bécsbe utazott, hazajövet dicsekedve említette, hogy ő is evett a Noál és Patard konyhájában! Sőt a legtöbbben szegyeuuek tartották volna, ha ezzel a nagy cselekedettel nem dicsekedtek volna.)

De nyilatkozatokkal a dolgot tisztázni nem lehet. Lássuk a tényeket.

Először is azzal vádolják a kiállítás igazgatóságát, hogy lehetlenné tette, vagy legalább is megnehezítette a kiállítási vendéglők helyzetét a magas fogyasztási adók és az u. u. székber által.

Erre nézve a következőket közölhetjük:

A kiállítási igazgatóság a vendéglősökkel, a kik semmiféle bért nem fizetnek, de vendéglőjük maguk, illetőleg az általuk képviselt sörgyarak tartoznak felépíteni, a jog engedélyozése előtt értekezletet tartott, melyen megállapította a szerződési feltételeket, melyek a székberből és az italok után a fogyasztási adóból állnak. Ez értekezleten részt vettek a vendéglősök ipar-

TÁRCA.

A kőszegi hegység orometriája.

Nehéz és a maga nemében páratlan munkát végzett egyik földünk, Török (Türk) Károly Veremund sz. benedekrendű tanár, aki a kőszegi hegység orometriáját írta meg és Fehér Ipoly pannonhalmi főapátnak ajánlva kis füzetben nyomtatásban is kiadta. Az általános földrajz számos ága között igen érdekes az újabb időben keletkezett és már is szép eredményeket elért hegymérésben, mely alatt a hegységek azon általános méreteinek kipuhatolását, meghatározását értjük, a melyek segítségével a hegységek térbeli kiterjedését összehasonlíthatjuk. Ez általános méretek szabatos meghatározása lehetővé teszi a hegységek külső alkatának tudományos összehasonlítását és így az összehasonlító hegyrajz megalapítását. Úttörő e tekintetben Sonklar Károly, aki az orometria első módszerét nyújtotta és lehetővé tette az e téren való előhaladást. Kitérnek e téren még Rucchiéri, Neumann Lajos dr. és többen. Jeles földünk, Török K. V. a kőszegi hegységet tette vizsgálata tárgyául, a mi, tekintettel a völgyhatárookra — szerinte — nem járt nehézséggel. Tanulmányát 15 főpontba foglalta és bevezetéssel látta el. Fölsorolja a használt eszközöket, forrásokat s az első pontban a kőszegi hegység rövid orographiai ismertetését adja, melyet mi is bemutatunk. Következnek ezután sorban a következő czim alá vont pontok: *A hegység határának pontos kijelölése; a hegycsúcsok és nyergek közepes magassága; a közepes résznek meghatározása; a közepes rész; a hegység főgerinczének függélyes hosszúsága; a hegység közepes magassága; a hegység párkányának közepes magassága; a hegyoldalak*

közepes emelkedési szöge; a völgyek közepes magassága s közepes emelkedési szöge, a völgyek kialakulásának cycloid vonal segítségével való tanulmányozása; a hegység párkányának s az egész hegység térfogata, valamint a hegységből alakított vízszintes plateau általános magassága; közepes emelkedési szög; a hegység oldalfejtétele; a kőszegi hegység orometrikus elemei.

A tanulmányt, melyről a szakértők nagyon kedvezően nyilatkoznak s melyből az 1. pontot e helyen egész terjedelmében ismertetjük, a szöveg között és mellékletben több metzet diáziti és teszi érthetőbbé.

A kőszegi hegység rövid orographiai ismertetése.

A kőszegi hegyvidék a Stájerországból lenyúló nóri Alpok egyik részét képezi, a mely a stájerországi Alpoktól Weichsel hegységig válik el s délkeletnek tart Rohonczig, majd északkeletnek Kőszegig. Ezen hegyvidék egyik csoportja — a szorosan vett kőszegi hegy-csoport — képezi tanulmányunk tárgyát. Ezen hegy-csoport földrajzi fekvése: 47° 24' 57" és 47° 17' 35" északi szélesség és 34° 12' 33" és 34° 3' 13" keleti hosszúság Ferrótól számítva. A hegy-csoport legnagyobb kiterjedése észak-dél irányban középtértékben 13·65 km; kelet-nyugati irányban középtértékben 16·262 km.; az egész hegység területe 198·190 km²; kerülete 61·222 km. A buja növényzettel borított hegység nagy befollyással van a meleg kisugárzására, a párak sűrűsödésére s az összegyűlt víz számos forrásnak, pataknak biztosítja létezését. A hegy-csoportnak fővize a Gyöngyös, mely a csoportnak északnyugati s északi természetes határát képezi. A Gyöngyös Ausztriában Zöbarn vidékén ered; mint zöbarni patak délkeletre folyvau több kisebb hegyi patakot fogad magába s Kirchschlag közelében éri a magyar határt; a Borostyánkő hegység északi oldalán fakadó s Hosszuszeg falut ériatú Kőszegi patak

fölvevése után Gyöngyösnek nevezetik.* A Gyöngyös jobbról fölveszi a kőszegi hegy-csoportból nagy számmal eredő csermelyeket, kisebb nagyobb hegyi patakokat, így a Felad-Szenégető tájáról jövő Weissen patakot, a lékai, a háromi patakot, mely a Vogelsang és Güss patakok egyesüléséből keletkezik; a Hét-kntak vizéből táplálkozó róti patakot s inely esős időben már nem egyszer megáradt s jelentékeny kárt tett. A Gyöngyös Kőszegnél délre kanyarodik, Szombathely alatt délkeletnek fordul, végre északkeletnek hőmpolygati hajkait és Sárvár közelében egyesül a nagy Ribával.

A hegy-csoportnak egyetlen egy főgerince van, a mely Kőszegnél a kalvária hegy mögött 300 m. magassággal kezdődik s a gerincz legmagasabb emelkedésig az Irottkőig (883 m.) délnyugati irányban halad; az Irottkőtől Szarvaskőig nyugati irányban s végre Weissenbachlig északnyugatnak. A főgerincz hossza 20·445 km. A főgerinczből kiinduló s dél felé haladó mellékágak rendszerint rövidek, magasságuk gyakran igen gyorsan csökken, meredeken esnek le a síkra; a nagyobb számú északi ágak ugy hosszúságuk, mint magasságuk lassu csökkenése által tűnnek ki s mint jelentéktelen hegyhátak egy darabig még tovább folytatódnak, végre mint dombos hullámzások fensikká szélesednek.

A főgerincz ivalaku görbe vonalat képez, melynek konkáv része észak felé fordul. A főgerincz tagozódása általában transversalis; a főgerinczből kiinduló transversalis mellékágak, mellékgerinczek többé-kevésbé íveket képeznek, melyeknek konkáv része legtöbb esetben kelet felé néz. A főgerincz végénél, Szarvaskőnél (862 m.) a küllös vagy sugaras tagozódás fordul elő. A hegység ezen tagozódásából lehet — mint ezt már Sonklar is tette — a hegység közeleinek mineinségére következtetni. Az egész hegy-csoport ugyanis kristályos

* Szerső e részben téved. Szerk.

